

Sajtó és Tájékoztatás

Az Európai Unió Törvényszéke
195/18. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY
Luxembourg, 2018. december 12.

A T-358/17. sz. ügyben hozott ítélet
Moubarak kontra Tanács

A Törvényszék az egyiptomi állami pénzeszközök hűtlen kezelésével kapcsolatos, folyamatban lévő bírósági eljárásokra tekintettel a korábbi egyiptomi elnökkel, H. Moubarakkal szemben hozott korlátozó intézkedések meghosszabbítására vonatkozó, 2017. és 2018. évi tanácsi határozatokat helybehagyja

A Tanácsnak e határozatok elfogadásához az egyiptomi politikai és igazságszolgáltatási háttérrel, valamint a H. Moubarakot érintő bírósági eljárásokkal összefüggésben elegendő bizonyíték állt rendelkezésére

Az Egyiptomban 2011 januárjától bekövetkezett politikai események következtében az Európai Unió Tanácsa 2011. március 21-én elfogadott egy olyan határozatot,¹ amely az állami pénzeszközök hűtlen kezeléséért felelősként azonosított egyes személyekkel, valamint a hozzájuk kapcsolódó személyekkel, szervezetekkel és szervekkel szemben hozott korlátozó intézkedésekre vonatkozik.

Ez a határozat, amely a következő években, többek között 2017-ben és 2018-ban meghosszabbításra került, többek között a korábbi egyiptomi elnököt, Hosni Moubarakot veszi jegyzékbe amiatt, hogy az állami pénzeszközök hűtlen kezelése miatt az egyiptomi hatóságok bírósági eljárást folytatnak ellene az ENSZ korrupció elleni egyezménye alapján.

H. Moubarak azt kéri, hogy az Európai Unió Törvényszéke semmisítse meg a Tanács határozatában szereplő intézkedések meghosszabbításra vonatkozó jogi aktusokat.

A mai napon kihirdetett ítéletében a Törvényszék **elutasítja a keresetet és helybenhagyja a vagyon befagyasztásának meghosszabbítására vonatkozó, 2017. évi és 2018. évi tanácsi határozatokat.**

A Törvényszék mindenekelőtt megvizsgálja a korlátozó intézkedések összessége meghosszabbításának a H. Moubarak által az EUMSZ 277. cikk alapján vitatott jogszerűségét.

Először is emlékeztet arra, hogy valamely uniós jogi aktus jogalapja megválasztásának olyan tényezőknél kell alapulnia, amelyek objektívek és bírósági felülvizsgálatra alkalmasak. A jelen esetben a meghosszabbításról szóló határozatok az egyiptomi hatóságokat támogató olyan politika keretébe illeszkednek, amely többek között a demokráciának, a jogállamiságnak, az emberi jogoknak és a nemzetközi jog elveinek a megerősítésére és támogatására irányuló célkitűzéseken alapul. Következésképpen ezek a határozatok tekinthetők úgy, hogy az Unió közös kül- és biztonságpolitikájának (KKBP) a hatálya alá tartoznak és azokat az EUSZ 29. cikk alapján el lehetett fogadni.

Továbbá a Törvényszék megjegyzi, hogy még azt is feltételezve, hogy az egyiptomi helyzet 2011 óta változott, beleértve azt is, hogy a demokratizálódási folyamattal ellentétes irányban alakult, a Tanács határozatai továbbra is a KKBP hatálya alá tartoznak.

¹ Az Európai Unió Tanácsának 2011/172/KKBP határozata (HL 2011. L 76., 63. o.; helyesbítés: HL 2014. L 203., 113. o.).

Miután megvizsgálta, hogy a Tanács a határozatában szereplő intézkedések meghosszabbításához nyilvánvalóan nem hagyta-e figyelmen kívül az egyiptomi politikai és igazságszolgáltatási háttérrel összefüggő tényezők jelentőségét és súlyát, a Törvényszék először is emlékeztet arra, hogy a korlátozó intézkedések Egyiptomban egy polgári és demokratikus kormány megalakítása felé tartó békés átmenetet támogatnak. Ezeket az intézkedéseket tehát főszabály szerint fenn kell tartani, amíg Egyiptomban a bírósági eljárások be nem fejeződnek, hogy tényleges érvényesülésük megőrzésre kerüljön. Következésképpen ezek az intézkedések nem függnak a határozat elfogadása óta ebben az országban történt egymást követő kormányváltásoktól.

A Törvényszék másodszor rámutat arra, hogy a H. Moubarak által előadott információkból nem tűnik ki, hogy a politikai és igazságszolgáltatási változások miatt, amelyekre hivatkozik, az egyiptomi bírósági eljárások során a jogállamiság és az alapvető jogok tiszteletben tartása rendszerszintűen sérül. Egyébiránt az egyiptomi hatóságok által szolgáltatott információkból következik, hogy az a jogi keret, amelybe ezek az eljárások illeszkednek, hatékony garanciákat nyújt a bírói jogvédelem, különösen pedig az egyiptomi semmítőszék előtti jogorvoslatok terén.

A Törvényszék tehát megállapítja, hogy H. Moubarak nem bizonyította a Tanács jogi aktusainak a célkitűzéseikre tekintettel való nyilvánvalóan nem megfelelő jellegét.

A Törvényszék ezt követően megvizsgálja H. Moubarak egyes alapvető jogainak az egyiptomi bírósági eljárások során történő állítólagos megsértésére vonatkozó érveket.

A hatékony bírói jogorvoslathoz való jognak, valamint az ártatlanság védelmének az egyiptomi hatóságok általi megsértésére vonatkozó érveket illetően a Törvényszék előjáróban rámutat arra, hogy a Tanács csak akkor veheti alapul az Egyiptomban folyamatban lévő bírósági eljárásokat, ha észszerűen vélelmezhető, hogy az ezen eljárások végén hozott határozatok megbízhatóak, azaz ha nem került sor az igazságszolgáltatás megtagadására vagy ha e határozatok nem önkényesek. A Tanács tehát kötelezhető arra, hogy az egyiptomi hatóságoknál ellenőrzéseket végezzen olyan információk fennállása esetén, amelyek jogszerű kétségeket vethetnek fel.

A jelen esetben a Törvényszék megjegyzi, hogy a H. Moubarak által előadott információk részben Egyiptomban a jogállamiság és az alapvető jogok általános helyzetével kapcsolatosak, és nem mutatnak nyilvánvaló kapcsolatot az őt érintő bírósági eljárásokkal. Egyébiránt, a büntetőeljárásokhoz kapcsolódó információk nem tükrözik az egyiptomi hatóságok részéről sem a pártatlanság, sem pedig a függetlenség hiányát. Következésképpen azok nem vethetnek fel a Tanács részéről jogszerű kétségeket.

A határozat általános kritériumainak az állítólagos megsértését illetően a Törvényszék előjáróban emlékeztet arra, hogy az állami pénzeszközök hűtlen kezelésének fogalma magában foglalja azoknak az erőforrásoknak a bármilyen jogellenes felhasználását, amelyek az egyiptomi állami szervekhez tartoznak, vagy amelyeket az ellenőrzésükre bízta. Főszabály szerint nem a Tanács feladata, hogy maga vizsgálja és értékelje azoknak az információknak a pontosságát és relevanciáját, amelyeken a H. Moubarakot érintő büntetőeljárások alapulnak. Elegendő azt ellenőrizni, hogy utóbbit érint-e egy vagy több folyamatban lévő, olyan tényállás miatt indult nyomozáshoz kapcsolódó bírósági eljárás, amely az állami pénzeszközök hűtlen kezelésének felelhet meg.

A jelen esetben a Törvényszék többek között megállapítja, hogy jóllehet H. Moubarak megállapodást kötött az egyiptomi hatóságokkal, amelynek értelmében egy magánlakások felújításával kapcsolatos ügyben hűtlenül kezelt valamennyi összeget visszafizetett, ez a békéltetési eljárás a megtámadott jogi aktusok elfogadásakor nem fejeződött be. Az egyiptomi főügyész ugyanis úgy véli, hogy a hűtlenül kezelt összegek visszatérítésére irányuló javaslatát nem küldték meg az e megállapodás megkötésére hatáskörrel rendelkező bizottságnak. Következésképpen a Törvényszék megjegyzi, hogy a Tanács jogosan helyezkedett arra az álláspontra, hogy ebben az ügyben H. Moubarakkal szemben továbbra is állami pénzeszközök hűtlen kezelésével kapcsolatos bírósági eljárás van folyamatban.

Továbbá, a Tanácsnak jogában áll figyelembe venni azokat a folyamatban lévő nyomozásokat is, amelyek a szóban forgó személynek az állami pénzeszközök hűtlen kezelésének tényállása miatt fennálló felelősségének a megállapítására irányulnak, beleértve azokat a nyomozásokat is, amelyeket az egyiptomi főügyész vezet, amely egy igazságügyi hatóság.

H. Moubarak védelemhez való jogát illetően a Törvényszék megállapítja, hogy a Tanács időben továbbította H. Moubarak számára azokat az őt érintő információkat, amelyeket az egyiptomi hatóságok a megtámadott jogi aktusok elfogadása előtt szolgáltatottak. Ezen túlmenően az a tény, hogy a Tanács nem hívta fel kifejezetten H. Moubarak figyelmét azoknak a különböző bírósági eljárásoknak a relevanciájára, amelyekre az egyiptomi hatóságok mint H. Moubarakot érintőre hivatkoztak, a védelemhez való jogára nincs konkrét hatással. Végül, a Tanács válaszolt a H. Moubarak által a megtámadott jogi aktusok elfogadása előtt felhozott fő kifogásokra.

Végezetül, a tulajdonhoz való jogának és a jóhírneve megsértésének az állítólagos indokolatlan és aránytalan korlátozását illetően a Törvényszék emlékeztet arra, hogy a Tanács széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik, és kizárólag a korlátozó intézkedések nyilvánvalóan nem megfelelő jellege érintheti jogszerűségüket, aminek az esete a jelen ügyben nem áll fenn.

EMLÉKEZTETŐ: A Törvényszék határozata ellen annak közlésétől számított két hónapon belül kizárólag jogkérdésekre vonatkozó fellebbezést lehet benyújtani a Bírósághoz.

EMLÉKEZTETŐ: A megsemmisítés iránti kereset az uniós intézmények uniós joggal ellentétes jogi aktusainak megsemmisítésére irányul. Bizonyos feltételek mellett a tagállamok, az európai intézmények és a magánszemélyek indíthatnak megsemmisítés iránti keresetet a Bíróság és a Törvényszék előtt. Ha a kereset megalapozott, az uniós bíróság megsemmisíti a jogi aktust. Az érintett intézménynek a jogi aktus megsemmisítése miatt esetleg kialakult joghézagot orvosolnia kell.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Törvényszéket.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499